

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014898938
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9014898938.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Richarda Bureša na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2015 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného F. T. a spol. pre trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedov a prekurzorov a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 5 písm. b/Tr. zák. a iné (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), o odvolaniach obhajcu obžalovaného F. T. JUDr. Milana Menyhardta a obžalovaných Q. J., S. H. a E. R. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. septembra 2013, sp. zn. 1 T 7/2003, takto

rozhodol:

Podľa § 256 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) sa odvolania obžalovaných F. T., Q. J., S. H. a E. R. z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 27. septembra 2013, sp. zn. 1 T 7/2003 boli obžalovaní uznaní vinnými a to:

- v bode 1/ obžalovaní F. T. a Q. J. z trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák.
- v bode 2/ obžalovaný S. H. z trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej a psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák.
- v bode 3/ obžalovaný I. J. z trestného činu nedovolennej výroby o držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu o prekurzora o obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák.
- v bode 4/ obžalovaný F. T. z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny podľa § 176 ods. 1 Tr. zák.

- v bode 5/ obžalovaný F. T. z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

- v bode 6/ obžalovaný I. J. z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny podľa § 176 ods. 1 Tr. zák.

- v bode 7/ obžalovaný I. J. z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

- v bode 8/ obžalovaný S. H. z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

- v bode 9/ obžalovaný E. R. z účasti na trestnom čine vo forme pomoci k trestnému činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaný F. T. zadovážoval nezisteným spôsobom omamné látky a psychotropné látky, ktoré s obžalovaným Q. J. uskladňovali v byte č. XY na druhom poschodí v T., kde ich riedili na konzumovateľnú koncentráciu, vážili a balili a následne odpredávali priamym konzumentom v úmysle získať finančné prostriedky obchodovaním s týmito látkami, pričom obžalovaný F. T. v nezistenom čase, od doposiaľ neznámej osoby a nezisteným spôsobom zadovážal omamné a psychotropné látky a spolu s obžalovaným Q. J. tieto uskladňovali v byte v T., kde tieto prechovávali, postupne riedili, vážili a balili za účelom ďalšieho predaja o to až do 13.40 hod. dňa 13. apríla 2002, keď v tomto byte bola vykonaná domová prehliadka, pri ktorej boli zistené omamné a psychotropné látky o celkovej hmotnosti 2317,1 g, z ktorého množstva podľa znaleckého posudku KEÚ PZ v Bratislave by bolo možné pripraviť 14 600 priemerných jednotlivých dávok v celkovej hodnote na čiernom trhu 3 650 000 Sk, kokaín o hmotnosti 0,48 g, z ktorého by bolo možné pripraviť 15-20 priemerných jednotlivých dávok v celkovej hodnote na čiernom trhu 7 500 Sk, metamfetamín o hmotnosti 3,68 g, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 40-100 priemerných jednotlivých dávok v celkovej hodnote na čiernom trhu najmenej 16 000 Sk a pričom obžalovaní F. T. a Q. J. boli prichytení na tomto byte pri miešaní, vážení a balení hore uvedených drog,

2/ obžalovaný S. H. v nezistenom čase si zadovážoval heroín, ktorý následne delil na rôzne menšie množstvá a tieto prechovával v byte svojej matky v T. až do dňa 13. apríla 2002, kedy v čase od 15.31 hod. do 15.33 hod., z okna uvedeného bytu boli jeho priateľkou J. D. vyhodené tri kusy mikroténových vreciek s obsahom heroínu o celkovej hmotnosti 7,78 g, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 30 priemerných jednotlivých dávok omamnej látky v celkovej hodnote na čiernom trhu najmenej 7 500 Sk, pričom niekoľkokrát drogu odpredal napríklad M. C.,

3/ obžalovaný I. J. mysle získať finančné prostriedky obchodovaním s omamnými látkami, v nezistenom čase si zadovážal omamné látky a to heroín, ktorý následne uschoval a prechovával za účelom ďalšieho predaja v prenajatých priestoroch v T. na treťom poschodí v splachovacej nádržke až do 12.00 hod dňa 12. apríla 2002, kedy bol pri oprave WC nájdený igelitový sáčik s obsahom heroínu o hmotnosti 89,2 g s koncentráciou účinnej látky 0,5%, z ktorého množstva je možné pripraviť 44-45 jednotlivých priemerných dávok heroínu v hodnote na čiernom trhu najmenej 11 000 Sk, pričom drogy niekoľkokrát odpredal napríklad J. C.,

4/ obžalovaný F. T. od presne nezisteného času do 13. apríla 2002 ako pravé používal falzifikáty dokladov J.: a to cestovný pas, občiansky preukaz a vodičský preukaz, všetky na meno E. T., nar. XY s jeho vlastnou fotografiou a to: cestovný pas č. XY, občiansky preukaz č. XY a vodičský preukaz č. XY,

5/ obžalovaný F. T. od nezisteného času a nezisteným spôsobom si bez povolenia zadovážal a

prechovával v byte č. XY, na treťom poschodí, na S., kde bez prihlásenia býval a ktorého vlastníkmí sú E. a D. J., 1 ks samonabíjaciu pištoľ zn. Glock, model 17, kal. 9 mm Luger v. č. ATB 889, 1 ks samonabíjaciu pištoľ zn. ČZ model 75, v. č. K7075, kal. 9 mm Luger, 13 ks nábojov zn. Sellier Bellot kal. 9 mm Luger a 1 ks náboja zn. Eldorado kal. 9 mm Luger, ktoré boli zaistené dňa 13. apríla 2002 o 20.25 hod. pri domovej prehliadke vykonanej príslušníkmi PZ na základe príkazu sudcu Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 2Nt-V-1217/02 zo dňa 10. apríla 2002, pričom tieto pištole sa považujú za strelné zbrane a podliehajú povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti podľa § 3 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 246/96 Z. z. o zbraniach a strelive a nájdené náboje sa považujú za strelivo podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 246/96 Z. z. o zbraniach a strelive v platnom znení,

6/ obžalovaný I. J. v nezistenom čase a na nezistenom mieste sfaľšoval obsah cestovného pasu č. XY na meno S. T., nar. XY, vydaného dňa 20. februára 1997 Oddelením cudzineckej polície a pasovej služby v Kežmarku tak, že po oddelení dátovej stránky od obalovej dosky pasu, vyrezal pôvodnú fotografiu a nahradil ju vlastnou fotografiou a následne dátovú stránku opätovne prilepil k podkladu, v úmysle, aby ho použil ako pravý, pričom takto pozmenený cestovný pas bol zaistený v byte na J., ktorého užívateľom bol obžalovaný a to dňa 13. apríla 2002 v čase o 21.25 hod. pri domovej prehliadke vykonanej vyšetrovateľom KUV PZ Bratislava na základe príkazu sudcu Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 10. apríla 2002, sp. zn. 2Nt-V-1218/02,

7/ obžalovaný I. J. od presne nezisteného času bez povolenia si zadovážoval a hromadil v byte č. XY, na treťom poschodí na J., kde prechodne býval bez prihlásenia, 115 ks nábojov kal. 9 mm Browning Court českej výroby zn. Sellier Bellot, ktoré boli zaistené dňa 13. apríla 2002 o 21.25 hod. pri domovej prehliadke vykonanej vyšetrovateľom KUV PZ Bratislava na základe príkazu sudcu Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 10. apríla 2002, sp. zn. 2Nt-V-1218/02, pričom tieto náboje sa považujú za strelivo podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 246/96 Z. z. o zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov a podliehajú povoľovaciemu konaniu v zmysle citovaného zákona,

8/ obžalovaný S. H. od presne nezisteného času bez povolenia si zadovážoval a hromadil 14 ks malokalibrových nábojov 22 Long Rifle s dnovými signatúrami REX českej výroby, zn. Sellier Bellot v byte č. XY na deviatom poschodí na J., ktorého majiteľkou je I. P., nar. XY, ktoré boli zaistené dňa 13. apríla 2002 o 20.55 hod. pri domovej prehliadke vykonanej príslušníkmi PZ na základe príkazu sudcu Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 13. apríla 2002, sp. zn. 2Nt-V-12133/02, pričom tieto náboje sa považujú za strelivo podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 246/96 Z. z. o zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov a podliehajú povoľovaciemu konaniu v zmysle citovaného zákona,

9/ obžalovaný E. R. od presne nezistenej doby do 13. apríla 2002 umožňoval spoluobžalovaným F. T. a Q. J. v byte Ing. O. H., rod. H., nar. XY, ktorý užívala jej dcéra O. H., nar. XY spolu s obžalovaným E. R. a nachádza sa v T., aby uskladňovali, vážili, balili a následne konzumentom distribuovali prostredníctvom dilerov drogy, najmä heroín.

Za to im krajský súd uložil tresty:

obžalovanému F. T. podľa § 187 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov. Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do druhej nápravno-výchovnej skupiny,

obžalovanému Q. J. podľa § 187 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

obžalovanému S. H. podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky pri súčasnom zrušení výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava III. z 05. decembra 2011, sp. zn. 2 T 31/00 a z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 20. augusta 2003, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. septembra 2003, sp. zn. 3 T 80/03. Súčasne zrušil všetky rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce,

pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do prvej nápravnovýchovej skupiny.

Obžalovanému I. J. podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do prvej nápravnovýchovej skupiny.

Obžalovanému E. R. podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu dva (2) roky.

Proti tomuto rozsudku včas podali odvolania JUDr. Milan Menyhardt obhajca obžalovaného F. T., ako aj obžalovaný F. T. samostatne, obžalovaní Q. J., S. H. a E. R..

Obhajca obžalovaného F. T. JUDr. Milan Menyhardt podal odvolanie ako osoba so samostatnými odvolacími právami, keďže proti jeho klientovi sa vedie konanie ako proti ušlému, a nie je s obžalovaným v žiadnom styku. Trval na odôvodnení odvolania proti výroku o treste, pričom však namietal použitie prísnejšej právnej kvalifikácie podľa § 187 ods. 5. Tr. zák., čo však treba považovať za odvolaciu námietku voči výroku o vine. Poukázal na vyjadrenie znalkyne Ing. E. M., z výpovede ktorej vyplynulo, že množstvo zaisteného heroínu prepočítaného na jednotlivé dávky by od roku 2006 predstavovalo o polovicu menej dávok a to v počte 7327. Hodnota takéhoto množstva dávok heroínu - omamnej látky by na čiernom trhu nepredstavovala hodnotu 3.650.000 Sk, ale hodnotu o polovicu menšiu a to 1.825.000 Sk. Pokiaľ by sa krajský súd riadil správnym výpočtom výšky škody, malo byť konanie obžalovaného kvalifikované podľa § 187 ods. 3 Tr. zák. účinného v čase dokonania skutku.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 258 ods. 1 písm. d/, písm. e/, Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa podľa § 259 ods. 1 Tr. por. na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na č. I. 2964 spisu sa nachádza podanie, podľa ktorého 05. októbra 2013 v meste M., bolo podané odvolanie proti napadnutému rozsudku obžalovaným F. T., ktorý na poštovej obálke udal adresu trvalého bydliska v Slovenskej republike. Nebolo pritom zistené, že by obžalovanému bol prvostupňový rozsudok doručený, pričom odvolanie bolo podané ešte pred písomným vyhotovením rozsudku. K tomu treba dodať, že odvolací súd sa zaoberal odvolacími námietkami obhajcu obžalovaného JUDr. Milana Menyhardta.

Obžalovaný Q. J. v odvolaní uviedol, že k veci sa vyjadril v procesnom postavení obžalovaného na hlavnom pojednávaní ešte 10. novembra 2003, kde sa necítil byť vinným zo spáchania skutku s tým, že zo spoluobžalovaných pozná iba T., ktorý ho oslovil so žiadosťou o zaobstaranie a prenajatie bytu, kde by si uložil nejaké veci. Poprel, že by mal niečo spoločné s drogovou trestnou činnosťou. Vzhľadom na časový odstup a dlhotrvajúce dokazovanie obžalovaný sústredil odôvodnenie odvolania voči výroku o treste. Podľa jeho názoru si dĺžka konania a judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva vyžaduje aplikáciu § 40 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2015 a zmiernenie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Na záver upriamil pozornosť na ďalšie dve odsúdenia po vyhlásení napadnutého odsudzujúceho rozsudku v superrýchlom konaní Okresným súdom Bratislava II. z 8. októbra 2013, sp. zn. OT 449/2013 a z 13. októbra 2013, sp. zn. OT 459/2013, ktoré žiadal zohľadniť pri rozhodovaní o treste, teda navrhol rozsudok zrušiť vo výroku o treste a uložiť mu trest podstatne miernejší.

Obžalovaný S. H. ohľadom skutku v bode 2/ rozsudku trval na dôvodoch odvolania proti pôvodnému zrušenému rozsudku s tým, že nebolo preukázané, že jeho priateľka J. D. dňa 13. apríla 2002 vyhodila z okna sáčky s heroínom a trval na tom, že so svedkom S. T. sa o drogách nerozprával. Poukázal najmä na výpoveď svedka M. C., ktorý poprel, že by obžalovaný S. H. bol osobou, od ktorej kupoval heroín. Obžalovaný do doby konania hlavného pojednávania svedka M. C. nikdy nevidel a teda mu nemohol ani

predávať drogy. Čo sa týka skutku v bode 8/ rozsudku neobstojí úvaha krajského súdu, že je vylúčené, že náboje doniesla do predmetného bytu jeho matka.

Navrhol, aby s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“ najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por., podľa § 259 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám, a to tak, že ho v zmysle § 226 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí.

Obžalovaný E. R. v odvolaní argumentoval, že je v hrubom rozpore s výpoveďami obžalovaných F. T. a Q. J., záver, že im pomáhal v trestnej činnosti. Spoluobžalovaný T. ho videl iba tri alebo štyri krát a ani nevedel, že byt v T. patril jemu. Obžalovaný T. ho nikdy neoznačil za osobu, ktorá by mu niekedy pomáhala. Q. J. dôveroval a pomáhal, pretože boli dlhoroční priatelia. O tom, čo sa deje v byte, keď tam nebol, vedomosť nemal. Pokiaľ sa na základe výpovede svedka L. S. potvrdilo, že od neho kúpil jednu dávku marihuany, nemožno z toho vyvodiť záver o jeho obchodovaní s heroínom.

Taktiež navrhol za použitia zásady „in dubio pro reo“ napadnutý rozsudok zmeniť tak, že ho najvyšší súd spod obžaloby oslobodí, alternatívne vec vráti súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z vyjadrenia prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave k odvolaniu S. H. a Q. J. vyplýva, že všetky skutočnosti, na ktoré obžalovaní vo svojich odvolaniach poukazovali, boli predmetom dôkladného posúdenia prvostupňového súdu, ktorý sa s nimi v rámci hodnotenia dôkazov náležite vysporiadal. Dĺžku konania a jej primeranosť treba posudzovať vo svetle konkrétnych okolností každého jednotlivého prípadu. Dĺžka konania bola ovplyvnená obštrukciami na strane samotných obžalovaných a v neposlednom rade aj ich obhajcov. Vzhľadom na závažnosť konania obžalovaných ako aj odstup času, ktorý od spáchania trestnej činnosti uplynul, preto navrhla podané odvolania zamietnuť ako nedôvodné.

Zároveň navrhla zamietnuť aj odvolanie obžalovaného F. T., pretože krajský súd správne aplikoval ustanovenie Trestného zákona v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 (zrejme malo ísť o ustanovenie § 16 ods. 1 Tr. zák. o pôsobnosti trestných zákonov, keď sa trestnosť činu posudzuje podľa zákona, ktorý je pre neho priaznivejší, keďže túto otázku treba posudzovať komplexne.).

Podľa § 564 ods. 4 Zákona 301/2005 Z. z. účinného od 1. januára 2006 (Tr. por.) vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov.

Obžaloba bola na obžalovaného F. T. a spol. podaná 18. júla 2003, preto najvyšší súd pri plnení prieskumnej povinnosti v súlade s ustanovením § 564 ods. 4 Zákona č. 301/2005 Z.z. postupoval podľa § 254 ods. 1 predchádzajúceho Zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.).

Na úvod treba uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v predmetnej trestnej veci rozhodoval, keď uznesením z 25. mája 2005, sp. zn. 1 To 13/2005 zrušil na základe podaných odvolaní krajského prokurátora, obžalovaných F. T., Q. J., S. H. a I. J. (ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie), rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 02. júla 2004, sp. zn. 1 T 7/2003 a vec vrátil tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Uvedeným rozsudkom boli na tom istom skutkovom základe uznaní za vinných všetci obžalovaní, okrem obžalovaného S. H., ktorý bol uznaný vinným podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. a obžalovaného E. R., ktorý bol zo spáchania skutku v bode 1/ obžaloby podľa § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodený a skutok v bode 4/ obžaloby bol u obžalovaného I. J. vypustený.

Vzhľadom k tomu, že došlo k zrušeniu a vráteniu veci prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, ale aj z toho dôvodu, že došlo ku zmene v zložení senátu, krajský súd v súlade so zákonom prejednal celú vec odznova. Pritom prihliadal na dôvody a právne názory vyššie označeného zrušujúceho

uznesenia najvyššieho súdu a 27. septembra 2013 napadnutým odsudzujúcim rozsudkom sp. zn. 1 T 7/2003 rozhodol o vine a treste obžalovaných F. T., Q. J., S. H., I. J. a E. R..

Skutok v bode 4/ obžaloby Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 18. júla 2003, sp. zn. 1Kv 8/02 kladený za vinu obžalovanému I. J. na tom skutkovom základe, že

ako člen organizovanej skupiny v postavení dílera v úmysle získať finančné prostriedky obchodovaním s omamnými látkami, najmä heroínom od nezistenej doby do 21.25 hod. dňa 13. apríla 2002, kedy bola vykonaná domová prehliadka na základe príkazu sudcu Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 10. apríla 2002, sp. zn. 2Nt-V-1218/02 vyšetrovateľom KÚV PZ Bratislava v byte na J., ktorého užívateľom bol obžalovaný, bez povolenia prechovával 1 ks zrezanej plastovej striekačky s obsahom 0,033 gramu 68,9% -ného metamfetamínu, čo zodpovedá jednej jednotlivej dávke o hodnote na čiernom trhu 400 Sk podľa vyjadrenia pracovníkov NPJ P PZ Bratislava, zo skutkového stavu vypustil.

Čo sa týka veci obžalovaného I. J., táto bola uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. januára 2014, sp. zn. 4 To 2/2014 vylúčená na samostatné konanie a rozhodnutie.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2014, sp. zn. 4 To 3/2014 bolo odvolanie obžalovaného I. J. podľa § 253 ods. 1 Tr. por. zamietnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí podľa § 254 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 s poukazom na § 564 ods. 4 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaných je prípustné (§ 245 Tr. por.), bolo podané oprávnenými osobami (§ 246 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) a včas (§ 248 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) avšak nie sú dôvodné.

Podľa § 256 odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že prvostupňový súd sa dôsledne riadil právnymi názormi uvedenými v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. mája 2005, sp. zn. 1 To 13/2005, ktorým bol predchádzajúci odsudzujúci rozsudok zrušený a vec bola vrátená tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na hlavnom pojednávaní vykonal zákonom predpísaným spôsobom všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. Takýto zákonný postup bol použitý aj pri doplnení dokazovania v potrebnom rozsahu po zrušení predchádzajúcich rozhodnutí vo veci.

Krajský súd vykonané dôkazy vyhodnotil riadiac sa pritom ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel tak ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom krajský súd výstižne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa súd prvého stupňa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Pretože písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá ustanoveniu § 125 Tr. por. a odvolacie námietky obžalovaných, resp. iné zistené okolnosti, nemajú zásadný vplyv na rozhodnutie o otázke viny, odvolací súd si ho pre jeho výstižnosť osvojuje a v podrobnostiach poukazuje na tam uvedené dôvody.

V súhrne odvolatelia v dôvodoch podaných odvolaní neoprávnene spochybňujú a inak vyhodnocujú

dôkazy, ako to urobil súd prvého stupňa, preukazujúce ich nezákonne konanie, dôkazy, ktoré objasňujú súvislosti ich neoprávneného konania prekrúcajú vo svoj prospech a vyberajú z nich iba také skutočnosti, ktoré by ich obhajobu mohli podporovať.

Na úvod je potrebné uviesť, že ohľadne skutkov v bodoch 4/ až 8/ Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom zrušujúcom rozhodnutí nezistil žiadne pochybenie a vo vzťahu k týmto skutkom ani nenariadil doplniť dokazovanie. Preto krajský súd správne ustálil v týchto bodoch skutky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj s názorom prvostupňového súdu z úvodu odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde uviedol, že ide o trestnú činnosť z obdobia apríla 2002, ktorá skutočnosť ovplyvnila dokazovanie v tom smere, že svedkovia, ktorých teraz konajúci senát vo veci vypočúval, si už na nič nepamätali, väčšinou sa odvolali na svoje predchádzajúce výpovede, ktoré v tejto veci urobili.

Pokiaľ po zrušení veci najvyšším súdom zmenený senát krajského súdu na hlavnom pojednávaní prečítal výpovede všetkých obžalovaných, postupoval v súlade so zákonom, pretože obžalovaní využili svoje zákonné právo a odmietli vypovedať.

Z prečítanej výpovede obžalovaného F. T. vyplýva, že po odňatí dokladov v roku 1999 si zaobstaral falošné doklady, ktoré aj používal. Obžalovaného Q. J. požiadal, aby mu zaobstaral nejaký byt na uloženie nejakých vecí pre jeho priateľa S. U.. Nemať vedomosť o tom, že byt v T. patrí spoluobžalovanému E. R.. V podstate nepoprel, že sa poznal so všetkými spoluobžalovanými.

Taktiež obžalovaný Q. J. nepoprel skutočnosť, že pozná všetkých spoluobžalovaných. Na žiadosť obžalovaného T. oslovil obžalovaného R. so žiadosťou o zaobstaranie bytu, kde pre obžalovaného T. nejaké veci odložil, a sám obžalovaný T. do bytu priniesol nejaké veci. Z výpovede toho obžalovaného bolo zistené, že obžalovaný R. súhlasil so vstupom obžalovaného T. do svojho bytu. Kontakt s obžalovanými H. a J. mal byť na báze predaja CD nosičov.

Obžalovaný S. H. potvrdil kamarátstvo s obžalovaným J. tiež cez predaj CD nosičov. Páchanie trestnej činnosti poprel, rovnako ako aj hromadenie streliva.

Obžalovaný E. R. potvrdil, že obžalovanému Q. J. požičiaval kľúče od bytu, ale aj na požiadanie obžalovaného J., ktorý si v byte s kamarátom chcel niečo uložiť. Obžalovaného T. poznal len z videnia. Drogovú činnosť poprel. Neskôr však svoju výpoveď zmenil s tým, že od obžalovaného T. kupoval kolesá na auto. Deň pred domovou prehliadkou požičal znovu obžalovanému J. kľúč od bytu.

Odvolacie námietky JUDr. Milana Menyhardta obhajcu obžalovaného F. T. neobstoja. Otázky o stanovení množstva zaistených drog a ich ceny v zmysle zrušujúceho rozhodnutia najvyššieho súdu sa podarili krajskému súdu zákonom zodpovedajúcim spôsobom vyriešiť výsluchmi pôvodnej vyšetrovateľky vo veci JUDr. R. B., znalkyne Ing. E. M. a svedka Ing. E. R., pracovníka Národnej protidrogovej jednotky.

Z takto vyhodnotených dôkazov bolo dostatočne preukázané, že konanie obžalovaného F. T. v bode 1/ napadnutého rozsudku bolo správne právne kvalifikované ako trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák.

Toho istého skutku sa dopustil samostatne aj obžalovaný Q. J., ktorý bol prichytený spoločne s obžalovaným T. na byte pri miešaní, balení a vážení označených drog.

Obžalovaný S. H. v bode 2/ napadnutého rozsudku si preukázateľne zadovážoval heroín a prechovával ho v byte svojej matky, čo sa preukázalo konaním svedkyne D., ale najmä znaleckým posudkom, ktorý vyhodnotil stery z ich rúk. Stopy drog sa našli aj v jeho aute. Zo spáchania skutku bol usvedčený aj

výpoved'ou svedka C.. Prichytený bol v tom istom čase ako obžalovaní T. a J..

Jeho konanie bolo s ohľadom na ustálenú hodnotu dávok omamnej látky správne právne kvalifikované ako trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu o prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák.

Odborný posudok kriminalisticko-expertízneho ústavu spoľahlivo preukazuje, že obžalovaný F. T. sa v skutku v bode 4/ napadnutého rozsudku dopustil trestného činu falšovania o pozmeňovania verejnej listiny podľa § 176 ods. 1 Tr. zák., keď používal falošný cestovný pas, občiansky preukaz a vodičský preukaz na meno E. T. a vedel, že ide o doklady nepravé.

Zápisnica o vykonanej domovej prehliadke preukazuje, že obžalovaný F. T. sa dopustil v bode 5/ napadnutého rozsudku aj trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže v jeho byte boli nájdené zbrane a strelivo, ktoré prechovával bez povolenia, pričom podliehajú príslušnému povolovaciemu konaniu.

Skutku v bode 8/ napadnutého rozsudku sa dopustil obžalovaný S. H. taktiež trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Našli sa v jeho byte malokalibrové náboje, ktoré podliehajú povolovaciemu konaniu, ktoré prechovával bez povolenia. V tomto prípade je logická úvaha krajského súdu, že predmetné strelivo do bytu nevnesla matka obžalovaného, ktorá s ním spoločne byt obýva.

Napokon bolo preukázané, že obžalovaný E. R. v bode 9/ napadnutého rozsudku umožnil obžalovaným T. a J., aby v byte v T. pracovali s drogami, najmä s heroínom. Je zrejmé, že o drogovej činnosti obžalovaného T. vedel, pretože to potvrdzujú aj prepisy odpočutých hovorov a stery z jeho rúk.

Keďže nebolo možné preukázať jeho vedomosť o veľkom rozsahu drogovej trestnej činnosti, bol uznaný vinným len z pomoci k trestnému činu podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., § 187 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.

Pomoc je na rozdiel od spolupáchateľstva iba konaním podporujúcim činnosť páchatel'a, ktoré nie je súčasťou útoku priamo smerujúceho k vykonaniu činu a nemá znaky spolupáchateľstva ani organizátorstva alebo návodu.

Prvostupňový súd správne uzavrel, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo spoľahlivo preukázať, že v posudzovanom prípade išlo o organizovanú skupinu. Nepreukázalo sa, že zachytené telefonické rozhovory svedčia o spolení najmenej troch osôb na účely spáchania trestného činu.

Správne a v súlade so zákonom rozhodol súd prvého stupňa aj v jednotlivých výrokoch o treste. U každého z obžalovaných bol pri ukladaní trestov zohľadnený časový odstup od spáchania skutkov, ale aj predchádzajúce odsúdenia.

Na základe týchto skutočností dospel odvolací súd k záveru, že nebolo možné vyhovieť odvolacím námietkam týkajúcich sa možného použitia moderačných ustanovení podľa Trestného zákona, resp. medzinárodne uznávaných predpisov o dodržiavaní ľudských práv v trestnom konaní, alebo rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva.

Napriek tomu, že trestné stíhanie trvá 14 rokov, Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že príslušné orgány činné v trestnom konaní, ale ani procesné súdy svojím postupom nespôsobili vo veci priet'ahy. K priet'ahom došlo z objektívnych príčin (pri zisťovaní pobytov svedkov, dlhodobá práceneschopnosť dôležitej svedkyne), najmä však nedisciplinovanosťou obžalovaných a mnohokrát aj ich obhajcov. Krajský súd musel niekoľkokrát použiť voči obhajcom, a to aj opakovane, poriadkové opatrenia v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku. Veľmi často u obžalovaných a obhajcov spôsobili priet'ahy v konaní ich práceneschopnosti, čo je iste potrebné akceptovať, avšak nie vinou súdu

muselo byť hlavné pojednávanie zrušené alebo odročené. Konajúca predsedníčka senátu vyžadovala od neprítomných osôb lekárske potvrdenia, komunikovala s ich ošetrojúcimi lekármi a dokonca kvôli častým neprítomnostiam na úkonoch súdu, podala na jedného z obžalovaných aj trestné oznámenie, len aby mohla konať plynule. Rovnaké zistenia vyplynuli aj z preskúmania konania pred iným senátom, pred zrušením veci najvyšším súdom, kde senát taktiež konal sústredene v záujme rozhodnutia vo veci.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.